

Job 5 (van 5) – de kerk van Job

- Het verhaal van de twee kruiken met **slide**:

- Lezing: Job 42:7-10

⁷Nadat de HEER tot Job had gesproken, richtte Hij zich tot Elifaz uit Teman: 'Ik ben in woede ontstoken tegen jou en je twee vrienden, omdat jullie niet juist over Mij hebben gesproken, zoals mijn dienaar Job. ⁸Welnu, neem elk zeven jonge stieren en zeven rammen, ga daarmee naar mijn dienaar Job, zodat jullie een offer kunnen brengen voor jezelf. Job, mijn dienaar, zal voor jullie bidden en Ik zal hem ter wille zijn. Dan zal Ik jullie niet blootstellen aan schande, ook al hebben jullie niet juist over Mij gesproken, zoals mijn dienaar Job.' ⁹En Elifaz uit Teman, Bildad uit Suach en Sofar uit Naäma deden zoals de HEER had gezegd en de HEER was Job ter wille. ¹⁰Nadat Job voor zijn vrienden had gebeden, bracht de HEER een keer in het lot van Job en Hij gaf hem het dubbele van wat hij eerder bezat.

Preek

Lieve mensen,

Is de Waterpleinkerk een gemeente waar Job veilig zou zijn? En hoe spelen ambtsdragers daarin een rol? Dat is waar het vandaag over gaat.

...

Slide: veilig met je vragen

Job had vragen. Veel vragen. Soms begeeft hij zich op het randje van brutaliteit. Hij roept God ter verantwoording en vervloekt zijn geboortedag. Zo komen we vandaag ook veel mensen tegen. Je herkent jezelf misschien wel in Job. Wie staat niet af en toe of vaak met de handen in het haar? Bij wéér slecht nieuws, bij de zoveelste klap. Job leert ons dat je bij God veilig bent met je vragen. Daarin gaat onze Heer ons voor.

Slide: veilig met je vragen
de ander tevoorschijn luisteren

Onze taak is om de ander tevoorschijn te luisteren. Daarin gaan de ambtsdragers ons voor. Kijk, je leeft zelf ook met vragen. Dat kan van alles zijn. Ik heb in de aanloop naar de verkiezing en het zegenen van ambtsdragers altijd wel gesprek met sommige kandidaten over de derde vraag die ik jullie zo ga stellen. Dat is de vraag: *Beloof je in je ambtsdienst je te houden aan de leer van de Bijbel zoals die is beschreven in de belijdenisgeschriften van de kerk?* Kan je 'ja' zeggen, ook als je vragen hebt bij bepaalde delen van de leer of formuleringen van de belijdenis? Ik leg dan altijd uit: het gaat om de Bijbel. En de belijdenisgeschriften zijn een soort richtingwijzers die je kan gebruiken bij het lezen van Gods woord. Maar je mag je vragen hebben en houden.

Het is in ieder geval goed ook als ambtsdrager je vragen onder ogen te komen. Eerlijk naar jezelf kijken. En dat geldt voor iedereen. Dan pas kun je de ander echt tevoorschijn luisteren. Kun je echt naast iemand gaan zitten. Dichtbij komen.

Ik was vorige week in stadsmuseum Harderwijk bij een tentoonstelling van Egbert Modderman. (verre familie van onze Kees). Hij schildert Job als volgt:

Slide:

Wat ik het treffende er aan vind is de eenzaamheid van Job. Er staan wel mensen om hem heen, maar ze blijven stáán. Niemand gaat naast hem zitten. En dat is een eerste vereiste, dat je naast iemand gaat zitten. En luistert. Luistert. Luistert. Zo komt de ander tevoorschijn.

En dat doen die vrienden in eerste instantie wel, maar ze hadden nóg langer moeten blijven zitten dan die zeven dagen.

Slide: veilig met je vragen
de ander tevoorschijn luisteren
God tevoorschijn luisteren

Als je de ander tevoorschijn geluisterd hebt, dan is het zaak om te blijven luisteren. Vaak gaan we over tot meningsvorming. Of hebben we een oordeel. Over de situatie. Over de mens. Soms ook beginnen we met een advies of een oplossing. Vaak van een niet eens gestelde vraag. We beginnen vrijwel altijd te snel met spreken.

De vrienden van Job in ieder geval wel. Ze praten voor hun beurt en zetten zowel Job als God op afstand. En zomaar zit Job nog dieper in de shit. God de ruimte geven. Door stil te blijven. Door een

gebed uit te spreken, ook midden in het gesprek voor je gevoel. Vragen of God er wil zijn met zijn heilzame aanwezigheid. Dan komen de woorden op het juiste moment en met de juiste lading.

Slide: kwetsbare leiders

Als we vervolgens naar de tekst gaan die Willem gelezen heeft. Ik vind daar iets opvallends in. Namelijk dat God Job inschakelt bij de vergeving. Job wordt als het ware priester gemaakt. Een priester in de Bijbel bemiddelt bij heling en genezing. Helpt bij het brengen van offers en bidt voor je. Nou, Job wordt tot priester gebombardeerd door God.

En ook opvallend is het *moment* waarop Job priester wordt. Want pas daarna staat dat God een keer brengt in het lot van Job en hem alles weer teruggeeft. Job zit nog midden in de ellende. Hij is gebroken, heeft vragen, draagt pijn en verdriet met zich mee. Hij zit op de vuilnisbelt, onder de zweren, beroofd van alles. Tuurlijk, God heeft troostvol gesproken. Maar de ellende is er niet mee weg en de pijn is er nog steeds.

Je hoeft niet hersteld, je hoeft niet volmaakt te zijn om door God als ambtsdrager te worden geroepen. Nee, God schakelt je juist in mét je fouten, gebreken, het verdriet dat je meedraagt en de vragen die je hebt. Henri Nouwen noemt dat 'een gewonde heler' en Dirk de Bree haalt dat ook aan in zijn prachtige boek. Je voelt je misschien kwetsbaar en vindt het wellicht lastig, zeker op sommige momenten of in sommige periodes, om ouderling of diaken te zijn. Maar juist zo roept God je tot deze taak. Juist zo kun je dichtbij komen bij eenieder, die ook verwond is, met zonden loopt, geheimen heeft of verdriet draagt. Juist zo kun je mensen tevoorschijn luisteren. En krijgt God de ruimte om door jou heen te werken. Of, zoals Paulus het zegt in 2 Korintiërs 12 zegt – hij ervaart moeite en wil daar graag vanaf. Hij bidt daarom, maar dit is wat hij dan hoort – :

Slide: „Zijn antwoord was: 'Je hebt genoeg aan mijn genade, want mijn kracht openbaart zich juist ten volle wanneer iemand zwak is.' Dus laat ik me veel liever voorstaan op mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen.

Waarom het zo werkt?

Slide: gewonde Genezer

Nou, het is Gods stijl. Dat vind ik de meest aansprekende en overtuigende en ontroerende boodschap van de Bijbel. Dat God niet op afstand blijft, als machthebber. Niet blijft staan bij Job, terwijl die daar eenzaam zit. Nee, God komt écht in jouw wereld. En krijgt deel aan jouw kwetsbaarheid. Hij wordt mens met alles erop en eraan.

Diep verdriet, worsteling met verleiding, pijn van gebrokenheid. Onbegrepen soms, in de hoek geduwd. Lees Jesaja 53 maar eens thuis. En juist op die manier en langs die weg komt God in Jezus dichtbij. Bij degene die gediscrimineerd wordt. Bij hem of haar die zich niet geaccepteerd voelt. Jezus, God weet wat het is. Uit ervaring. Hoe verdriet of angst of de waarom-vraag je kan overmannen. Hoe duisternis je zo kan neerdrukken dat je het uitschreeuwt. Hoe rouw je leven kan stempelen. God kent het van binnenuit. Jezus is één van ons. In al onze kwetsbaarheid en gebrokenheid. Zo komt God dichtbij.

Ook bij Job. Ergens verstopt in al die woorden, in al die gesprekken die te vaak discussies werden, ergens verstopt zit deze passage:

Slide: 25Ik weet: mijn redder leeft,
en Hij zal ten slotte hier op aarde ingrijpen.
26Hoezeer mijn huid ook is geschonden,
toch zal ik in dit lichaam God aanschouwen.
27Ik zal Hem aanschouwen,
ik zal Hem met eigen ogen zien, ik, geen ander,
heel mijn binnenste smacht van verlangen.
(Job 19)

Hier klinkt verlangen naar Jezus. Kijk, Job wordt door God tot priester gebombardeerd van zijn vrienden. Hij moet bemiddelen in het heil. Middelaar. Tussen God en mensen. Maar dat zijn er maar een paar. En dat is prachtig hè. Wie één mens redt, redt de hele wereld. Zo begint het in jouw en mijn leven. Zo verspreidt het zich als een lopend vuurtje. Veel mensen mogen zo aangestoken worden.

En tegelijk is de wereld groter dan dat. Te groot voor Job om te redden. Te groot voor jou en mij om te helen. Ook Job verlangt uiteindelijk naar een redder, die het grootser aanpakt. Hij bidt hier om Jezus. Al weet Job dat zelf misschien niet. Maar hij verlangt naar een redder, die naast hem in de viezigheid komt zitten. En dat is Jezus komen doen. Delen in ons leven. En zo de wereld redden. Juist door kwetsbaar ons lijden te lijden. En onze dood te sterven.

Slide: **genadige gemeenschap**

Daarna staat Jezus op en sticht een beweging. Een gemeenschap. Van mensen, die Hem navolgen. En die met hun kwetsbaarheid, niet als betweters, maar als gewonde helers, in deze wereld willen zijn. Uit op herstel van verbinding, mensen zien zoals ze zijn en aanvaarden, een houding van liefde en dienstbaarheid. Zoals Hij zelf was en is.

En zo mogen wij met elkaar omgaan, hier in de Waterpleinkerk. Ambtsdrager of niet, er wordt een houding aan je gegeven én van je verwacht van mildheid en genade. En als wij zo'n gemeenschap zijn, dan zal niet alleen de Waterpleinkerk er baat bij hebben. Maar dan zal Rotterdam daar nog wat van gaan merken.

...

Ik kom terug op de vraag van het allereerste begin van deze serie. Wie weet die vraag nog? *Is Jezus het antwoord op alle vragen?* En ik durf daar van harte 'ja' op te zeggen. Niet te snel, en ook niet te gemakkelijk. Maar als je je verdiept in hoe God zich naar jou, naar mij, naar iedereen hier in de kerk vooroverbuigt. Misschien geen antwoord geeft, maar zichzelf geeft. Zijn armen om je heen slaat. Je vragen aanhoort en jou tevoorschijn luistert. In Jezus. Ja, dan voel je je geliefd. En dat is precies waar iedereen naar snakt. Verbinding, gemeenschap, intimiteit, gezien worden. Zo geeft God zich in Jezus. En waar je ook bent, hoe donker het misschien ook is. Er is dus altijd iemand bij. God laat niet los.

Amen